

Balassagyarmati Törvényszék

3.M.70.040/2022/51. szám

A Balassagyarmati Törvényszék Felperes1 (Cím1) felperesnek Dr. Dankó Bálint egyéni ügyvéd (cím3) által képviselt Alperes1 (Cím2) alperes ellen, elmaradt munkabér, végkielégítés, távolléti díj megfizetése, szabadság megváltás és munkáltatói igazolások érvénytelenítése ügyben indult perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperes részére 475.350.- (négy százhetvenötezer-háromszázötven) forint ügyvédi munkadíj perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 8.960.- Ft (nyolcezer-kilencszázhatvan) forint feljegyzett kereseti illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

A fennmaradó 191.920.- (egyszázkilencvenegyezer-kilencszázhusz) forint feljegyzett kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül van helye fellebbezésnek, mely fellebbezést a Fővárosi Ítéltáblához címzetten, a Balassagyarmati Törvényszéken lehet írásban, felperesnek papír alapon, 3 példányban, alperesnek az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint benyújtani. Ha az alperes a fellebbezést nem elektronikus úton nyújtja be, úgy az hatálytalan és úgy kell tekinteni, mintha fellebbezést nem nyújtott volna be, továbbá a bíróság a fellebbezőt pénzbírsággal sújtja. A másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie. A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét az eljárás megszüntetése miatt vagy eljárási szabálysértés miatt kell hatályon kívül helyezni; a fellebbezés a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik; a fellebbezés csak a

teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos; vagy az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

Tényállás

- [1] A bíróság a megismételt eljárásban, figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.114/2022/6. számú részítéletében foglaltakra, a felek nyilatkozatai, a korábban folyamatban volt 3.M.70.089/2020. szám alatti peres eljárás iratanyaga, valamint a jelen eljárásban csatolt iratok és a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként az alábbi tényállást állapította meg.
- [2] Az alperes megvalósítója volt az szám1 kódszámú, „Ha nem tudod” című projektnek, melynek lebonyolítására pályázati támogatásban részesült. A projekt keretében vállalta, hogy a 6 havi önkéntes tevékenységet vállaló fiatalok részére nyelvvizsga vagy jogosítvány megszerzéséhez nyújt segítséget. A fiatalok tevékenységét és képzését csoportonként tanácsadók segítették.
- [3] A projektben alacsony volt a résztvevők száma. Az alperes abban állapodott meg a felperessel, hogy amennyiben a felperes fiatalokat toboroz a projektbe, akkor a felperest is alkalmazzák tanácsadóként, és a toborzásért is díjazásban fog részesülni.
- [4] Miután a felperes saját csoportot toborzott, az alperes 2019. 06. 01. napjától kezdődő és határozatlan időre szóló munkaszerződést kötött vele, tanácsadói munkakörre. A munkaszerződés alapján a munkáltatói jogkör gyakorlója tanúl és törvényes képviselő volt. A felperes feladatait képezte a kiválasztott fiatalok szakmai fejlődésének, pályaaorientációja kifejlődésének segítése, aktív részvétel a program célcsoportjának a toborzásában, a fiatalok részére tanácsadás nyújtása, folyamatos kapcsolattartás a fiatalokkal és a projekt menedzsmenttel, és beszámolási kötelezettség az elvégzett tevékenységről.
- [5] Az alperes a projekt keretében a fiatalok toborzásával összefüggő szolgáltatást is igénybe vett, amely marketing tevékenységre és az ahhoz kapcsolódó tárgyi eszközök biztosítására vonatkozott, és a vállalkozás kiválasztása tárgyában szabályos beszerzési eljárást folytatott le, melynek nyertesével, a egyéb érdekelt1-vel (a továbbiakban: Társaság) szerződést kötött. Az Irányító Hatóság a szerződést befogadta. A toborzással kapcsolatos költségek a projekt költségvetésébe betervezésre kerültek, az alperes az Irányító Hatóság felé a támogatással elszámolt, és kifizetést is teljesített. Az elszámolási szabályok szerint az alperesnek csak a 2 millió forint feletti számlákhoz kellett alátámasztó dokumentumokat kellett megküldeni. A projektben 1 db ilyen számla volt 3.810.495.- Ft összegben, amelyhez kapcsolódóan benyújtott számlán roll-up, szórólap, plakát, toll, póló, mappa, jegyzetömb, papír szatyor került leszámolásra. Az alperes által kiállított teljesítésigazolás a felsorolt termékek átadását igazolja, egy 2019. 04. 12. napján kelt szállítási szerződésre hivatkozással.
- [6] A felperes 2019. 07. 08. napján email-ben értesítette a projekt szakmai vezetőjét, tanú2t arról, hogy 90 főt toborzott, és kérte, hogy a toborzással kapcsolatos szerződést készítsék elő. tanú2

a 2019. 07. 15. napján megküldött válasz email-ben közölte, hogy a toborzási szerződést megkötik arra a létszámmra, amit nem tanácsadóként vállal.

- [7] A toborzási szerződés (a továbbiakban: toborzási szerződés) megkötésére ezt követően, az alperes irodájában került sor, ahol a szerződéskötést tanú1, az alperesi egyesület titkára bonyolította le. A megrendelő, azaz a Társaság részéről nem volt jelen senki. A Társaság ügyvezetője ekkor tanú5 volt.
- [8] A toborzási szerződés értelmében az alperes és a Társaság között 2019. 06. 01. napján - egyesületi tagok toborzásával kapcsolatban - létrejött egy keretszerződés, mely lehetővé teszi a Társaság részére alvállalkozó igénybevételét. Ennek keretében a felperes vállalta, hogy 2019. 06. 01. napjától 2019. 12. 31. napjáig ellátja az egyesületi tagok toborzásával kapcsolatban különösen a projekt népszerűsítését, a célcsoport megszólítását és tájékoztatását, szakmai kapcsolattartást az alperes által kijelölt személlyel, valamint információk kétirányú továbbítását. A szerződés szerint a toborzás sikeresnek minősül, ha annak eredményeként a személy önkéntes szerződést kötött, és a hat hónapos önkéntes tevékenységet és a képzést maradéktalanul teljesítette. A szerződés rögzíti, hogy a sikeres toborzási tevékenység esetén a Társaság teljesítési igazolást ad a felperesnek, és az alperes által a szerződést kötött önkéntesekről havonta készített listát megküldi a felperesnek. A Társaság kötelezettséget vállalt arra, hogy az önkéntesenként fizetendő 15.000.-Ft összegű díjat a felperes által benyújtott teljesítési igazolás alapján, a 6. hónapot követő hónap 10. napjáig megfizeti, jelen esetben 2020. 01. 10. napjáig. A toborzási szerződés utal arra, hogy a felperes nem jogosult vállalkozói díjra azon önkéntesek tekintetében, akik vonatkozásában külön szerződés alapján tanácsadói feladatokat lát el.
- [9] A felperes a toborzási szerződés tartalmát aláírás előtt megismerte és a szerződést aláírta.
- [10] A toborzási szerződés megkötésére utólag, a keltezés szerinti 2019. 06. 01. naphoz képest legalább másfél hónappal később, 2019. 07. 15. napját követően került sor. A felperes ezt a körülményt nem vitatta.
- [11] A felperes folytatta a toborzási tevékenységet, és legalább 120 fő fiatalot toborzott.
- [12] Az alperes a projektben határidőben nem fizette meg a felperes 2020. 01-07. havi tanácsadói munkabérét.
- [13] A felperes 2020. 05. 05. napján tanú1-től Messenger üzenetben kérte a toborzási díj felének a kifizetését. 2020. 07. 21., 2020. 08.27. és 2020. 09. 03. napján telefonon hívta fel törvényes képviselőt, arról érdeklődve, hogy a munkabér megfizetésére mikor fog sor kerülni, és a beszélgetéseket jogosulatlanul rögzítette.
- [14] Mivel munkabér kifizetés nem történt, a felperes 2020. 09. 08. napján „rendkívüli” (azonnali hatályú) felmondással megszüntette a munkaviszonyát, és rendőrségi feljelentést tett.

- [15] A felperes személyesen, 2020. 11. 16. napján keresetet nyújtott be a Balassagyarmati Törvényszéken. Kereseti kérelmében alperes kötelezését kérte elmaradt munkabére megfizetésére az alábbiak szerint: 2020. 01-06. hónapra bruttó 75.500.- Ft/hó, 07-08. hónapra bruttó 150.000.- Ft/hó, 09. hónapra bruttó 60.000.- összegben. Kérte továbbá 21 napra járó szabadság megváltását bruttó 150.000.- Ft összegben, valamint bruttó 75.000.- Ft teljesítménybér, nettó 360.000.- Ft költségtérítés megfizetését.
- [16] A felperes a keresetlevél benyújtását követően, 2021. 01. 25. napján postai úton megkereste a Társaságot, a levél „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza. Ezt követően, 2021. 04. 15. napján keresetváltoztatást terjesztett elő, melyben kereseti követelését bruttó 1.800.000.- Ft összegű toborzási díj megfizetésére vonatkozóan kiegészítette.
- [17] Az alapeljárásban a bíróság a felperes keresetének részben adott helyt. A 3.M.70.089/2020/46. számú ítéletben a bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg felperes részére egyszeri teljesítménybér jogcímén 75.000.- forintot a késedelmi kamataival, valamint szabadság megváltás jogcímén 74.500.- forintot. A felperes keresetét egyebekben elutasította. A bíróság megállapította, hogy a felek viszonylatában toborzási tevékenységre vonatkozóan munkavégzésre irányuló jogviszony nem jött létre, a vállalkozási szerződésből származó jogok és kötelezettségek vizsgálata túlmutat a munkaügyi jogvita keretein.
- [18] A felperes az ítélet elleni fellebbezésében előadta, hogy a toborzásért járó díjazásáról, és annak a munkáltató általi kifizetéséről a felperes, mint munkavállaló szóban az alperessel, mint munkáltatóval egyezett meg. Ennek igazolására hivatkozott az elnökkel folytatott telefonbeszélgetésre, a tanúl-val történt szóbeli megállapodásra és a vele váltott Messenger üzenetekre, valamint tanú4 tanúként történő meghallgatását kérte.
- [19] A Fővárosi Ítéltábla a 2.Mf.31.114/2022/6. szám alatt részítéletet hozott az ügyben, melyben az ítéletet a nem fellebbezett részében nem érintette, a fellebbezett részében a toborzási díj címén előterjesztett kereset tárgyában, továbbá az elsőfokú perköltségre és az illetékre vonatkozó rendelkezések körében az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, egyebekben helybenhagyta.
- [20] A megismételt eljárásban a felperes kérte az alapeljárásban benyújtott bizonyítékok figyelembevételét, és indítványozta tanú5 tanú meghallgatásáról készült rendőrségi jegyzőkönyv bekérését, valamint az eljárást segítő3 megkeresését arra vonatkozóan, hogy az alperes érvényesíthetett-e toborzási díjat a projektben, és jogosult volt-e vállalkozási szerződés megkötésére. Ha igen, akkor a vállalkozói díj elszámolásra került-e. Tanúként indítványozta meghallgatni tanú1t és tanú4t.
- [21] A felperes állította, hogy a toborzási szerződés aláírásakor - amelyen a felesége, tanú4 is jelen volt - tanúl a szerződésre azt mondta, hogy az csak formalitás, mert a díjat úgyis ők fogják kifizetni. Állította továbbá, hogy a szerződés a Társaság részéről alá volt írva és le volt pecsételve. A Társasággal nem találkozott, minden dokumentumot az alperesnek adott le. Miután 6 hónap elteltével nem került sor a kifizetésre, Messenger üzenetben kérdezett rá tanú1ra, aki azt válaszolta, hogy megbeszéli az elnökkel. Ezt követően az elnököt hívta fel, aki közölte, hogy amennyiben a támogatás megérkezik, mindenkit ki fognak fizetni. Állította,

hogy a 2020. 09. 03. napján rögzített telefonbeszélgetés során törvényes képviselő1 elismerte, hogy a felperes által toborzott 120 fő után járó toborzási díjat is meg fogja fizetni.

- [22] A megismételt eljárással egyidőben a rendőrség 2022. 11. 17. napján meghallgatta tanú5-t, elmondása szerint csak a cég létrejöttében működött közre, a Társaság nevében nem írt alá szerződést, és a felperessel kötött vállalkozási szerződést sem ismeri.

A bíróság döntése és indokai

- [23] A bíróság a következők szerint találta a felperesnek a toborzási díjra vonatkozó kereseti kérelmét megalapozatlannak.
- [24] A Fővárosi Ítéletábra íránymutatásának megfelelően a perben a bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a vállalkozási szerződés színlelt volt-e, az valójában felperes munkaviszonyát leplezte-e, és ténylegesen a munkaviszony alapján járó juttatásról az alperesi munkáltató és a felperes állapotodott-e meg, amelyre figyelemmel a felperes jogosult a keresetben megjelölt toborzási díjra, ennek összegszerűsége adott esetben szintén tisztázást igényel.
- [25] A perben a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a közte és a Társaság között létrejött toborzási szerződés munkaszerződést leplezett, és a feleknek az volt a szerződéses akarata, hogy a felperes az alperesnek végezzen munkát, és az ezért járó díjazást alperes köteles megfizetni.
- [26] A bíróság a tényállás megállapításához figyelembe vette a felek által az alapeljárásban előterjesztett bizonyítékokat, valamint a megismételt eljárásban benyújtott és a bizonyítási indítványok alapján beszerzett alábbi okirati bizonyítékokat: rendőrségi jegyzőkönyv, eljárást segítő3 tájékoztatása, egyéb érdekelt1 számlák, átutalásról kapott sms-üzenet. Tanúként hallgatta meg tanú1t és tanú4t. A megismételt eljárásban a felperes az alábbi személyek tanúként történő meghallgatását kérte, indítványát azonban visszavonta: tanú2, a vállalkozási szerződésen a javítást elvégző személy, és a Társaság ügyvezetői (tanú5, tanú3).
- [27] A bíróság a jogvita eldöntéséhez figyelembe vette a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 27. § (2) bekezdését, mely alapján a színlelt megállapodás semmis, ha pedig más megállapodást leplez, azt a leplezett megállapodás alapján kell megítélni.
- [28] A következőzetes bírói gyakorlat szerint, ha a tevékenység jellege megengedi, a felek szerződéses szabadsága érvényesül a típusválasztást illetően is. Az állandósult bírói gyakorlat abban is állást foglalt, hogy a jogviszony minősítése, a szerződés jellegének megítélése szempontjából nem az elnevezésnek, hanem a tartalmi elemeknek van döntő jelentőségük. Amennyiben az adott feladat ellátására munkaszerződés és polgári jogi szerződés is köthető, a választás joga elsősorban a feleket illeti, ezért a jogviszony minősítésénél a felek tényleges szerződéskötési akarata irányadó és döntő jelentőségű. (BH 2008.167).
- [29] A bíróság e körben figyelembe vette a bírói gyakorlatban alkalmazott 7001/2005. (MK 170.) FMM-PM együttes irányelvet, melynek II.1. pontja értelmében, amennyiben a tevékenység

jellege megengedi, a felek a szerződéses szabadság alkotmányos joga alapján élhetnek azon jogukkal, hogy a szerződés típusát közös akarattal megválasszák. A II.2. pont értelmében, amennyiben a tevékenység jellege ezt nem teszi lehetővé, a felek polgári jogi szerződéskötésre utaló egyező nyilatkozata esetén is megállapítható a munkaviszony fennállása, mivel a felek egyező akarata sem vonhatja ki a munkajog hatálya alól a munkavégzést. Ennek megfelelően a szerződő felek akaratának csak akkor van jelentősége, ha a tevékenység jellege megengedi a típusválasztást, ekkor alapvetően az a körülmény vizsgálendő, hogy a felek feltehető akarata ténylegesen az általuk megkötött szerződéstípus, illetve az általuk létesített jogviszony létrehozására irányult-e. Ebben az esetben különösen meghatározóak a szerződéskötés és a munkavégzés során tett nyilatkozatok. A IV.I.1.3. pont szerint általános jogelv, hogy a szerződéseket valóságos tartalmuk szerint kell megítélni, és minden olyan szerződés, amely megjelenésében nem a valóságos szerződési akaratot hordozza, színlelt szerződés, amely semmisnek tekintendő.

- [30] A bíróság álláspontja szerint a felperes által elvégzett toborzási tevékenységre munkaszerződés és polgári jogi szerződés egyaránt köthető.
- [31] Az Mt. 42. §-a határozza meg azokat a fogalmi elemeket, amelyek a munkaviszonyt elhatárolják más, munkavégzésre irányuló jogviszonytól. Eszerint a munkaviszony munkaszerződéssel jön létre. A munkaszerződés alapján a munkavállaló köteles a munkáltató irányítása szerint munkát végezni, és a munkáltató köteles a munkavállalót foglalkoztatni és munkabért fizetni.
- [32] A munkaviszonynak a munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonytól való elhatárolása szempontjából a legfontosabb vizsgálendő körülmény a jogviszony önálló vagy önállótlan jellege. A munkaviszonyra jellemző az alá- fölérendeltség, amely elsősorban a munkáltató széleskörű utasítási jogában nyilvánul meg. Ennek keretében a munkáltató a munkavégzés bármely részletére, annak módjára, helyére és idejére vonatkozó utasítást jogosult a munkavállalónak adni. E függőség megléte alapjaiban munkaviszonyt, hiánya pedig polgári jogi jogviszonyt tükröz. (A Munka törvénykönyvének magyarázata HVG ORAC).
- [33] A munkaviszony esetén a munkakörbe tartozó feladatok ellátása állandó és rendszeres, személyes munkavégzési kötelezettség jelenik meg, a munkavállaló köteles a munkaideje alatt rendelkezésre állni. A munkáltatót munkabér fizetési kötelezettség és gondossági kötelezettség is terheli, a munkavégzés költségeit a munkáltató viseli, a munkavégzés a munkáltató eszközeivel történik.
- [34] A Ptk. 6:238. § értelmében a vállalkozási szerződés alapján a vállalkozó tevékenységgel elérhető eredmény (a továbbiakban: mű) megvalósítására, a megrendelő annak átvételére és a vállalkozói díj megfizetésére köteles. A 6:240. § (1) bekezdése szerint a vállalkozó a megrendelő utasítása szerint köteles eljárni. Az utasítás nem terjedhet ki a tevékenység megszervezésére, és nem teheti a teljesítést terhesebbé. A 6:241. § (1) bekezdése alapján, ha a tevékenységet a megrendelő által kijelölt munkaterületen kell végezni, a megrendelő köteles azt a tevékenység végzésére alkalmas állapotban a vállalkozó rendelkezésére bocsátani. A 6:242. § (1) bekezdés értelmében a megrendelő a tevékenységet és a felhasználásra kerülő anyagot bármikor ellenőrizheti. A 6:245. § (3) bekezdése kimondja, hogy a vállalkozói díj a szerződés teljesítésekor esedékes.

- [35] A Ptk. 6:8. § (1) bekezdése alapján *a jognyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a címzettnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett.* A szerződéses akaratot elsőként a nyilatkozási elv alapján, a szavak jelentése figyelembevételével kell megítélni. A bizonyítási eljárás során megállapítható volt, és nem volt vitatott, hogy a felek részéről nem hangzott el munkaviszony létesítésére vonatkozó egyoldalú szándéknyilatkozat.
- [36] A toborzási szerződés V.7. pontja tartalmazza, hogy a felek a szerződés aláírásával egyértelmű és kifejezett nyilatkozatot tettek, hogy a fenti szerződést elolvasták, értelmezték és mint akaratukkal mindenben megegyezőt, jóváhagyólag aláírták. A felperes a szerződés megkötése és teljesítése során kifogást nem emelt.
- [37] A szerződés elnevezése és tartalmi vizsgálata mellett a jogviszony jellegének megítéléséhez szükséges a szerződés keletkezési körülményeinek és a jogviszony tartalmi elemeinek vizsgálata.
- [38] Az alperes a perben a Társasággal toborzási szolgáltatásra létrejött vállalkozási szerződést nyújtott be annak igazolására, hogy a Társaság a felperessel vállalkozási szerződés megkötésére jogosult volt.
- [39] A bíróság rámutat, hogy az alperes által a perben benyújtott okiratok nem feleltethetők meg a projekt Irányító Hatóságához becsatolt dokumentumoknak. A projekt elszámolásához az alperes egy 2019. 04. 30. napján kelt „Teljesítésigazolás”-t nyújtott be, mely szerint a Társaság a 2019. 04. 12. napján kelt szállítási szerződésben foglalt kötelezettségét teljesítette. Az alperes ezzel szemben a perben egy 2019. 04. 15. napjára keltezett - toborzási szolgáltatásra vonatkozó - vállalkozási szerződést nyújtott be, valamint sms-üzenet arról, hogy a díjat 2019. 05. 06. és 2019. 05. 16. napján megfizette, ugyanakkor a díj teljes összegének megfizetését követően, 2019. 12. 22. napjáig még 6 számlát fogadott be a Társaságtól. Számviteli bizonylat benyújtására nem került sor. Az utalásról szóló sms alapján nem állapítható meg, hogy a kifizetés mely számlaszámról és kinek a javára történt. A fentiek nem alkalmasak a perben benyújtott szerződés alapján a szerződésszerű teljesítés igazolására. A dokumentumokban kifejezetten toborzási tevékenységre nincs utalás, csak a toborzással összefüggő szolgáltatások nyújtására, ez alapján nem állapítható meg, hogy a Társaság köthetett-e alvállalkozói szerződést a felperessel toborzási tevékenységre.
- [40] Továbbá megállapítható, hogy az alperes által a perben benyújtott vállalkozási szerződések ugyanakkor (2019. 04. 15. napján) keltek, de a tartalmukban a megrendelt szolgáltatások köre eltérést mutat.
- [41] Ellentmondásos a toborzási szerződés tárgya és tartalma, tekintve, hogy egyesületi tagok toborzására vonatkozik, holott a projektben toborzott személyek nem váltak egyesületi tagokká.
- [42] A felperes állította, ugyanakkor nem bizonyította, hogy a toborzási szerződés megkötésekor tanúl a munkáltató képviselőjében volt jelen. A felperes tanúl képviselői jogát abból

következtette, hogy tanúl a munkaszerződés alapján a munkáltatói jogkör gyakorlója volt, ezért ő a toborzásról a munkáltatójával egyezett meg.

- [43] Az alperes szervezeti törvényes képviselője és tanúl egybehangzóan azt nyilatkozták, hogy tanúl az egyesület képviselőjében nem járhatott el, az alperes nevében kötelezettséget nem vállalhatott, a felperes toborzási szerződésével kapcsolatban közvetítő szerepet vállalt, de azt nem az egyesület nevében tette.
- [44] tanúl tanú akként nyilatkozott, hogy a projektben nem volt szerepe, az egyesület titkára volt. Az alperes és a Társaság között létrejött szerződés teljesítése során felmerülő kérdésekben egyeztetett, pl. a rendezvények helyszíneit, időpontjait, az elszámolásokat. Levelezéseket és telefonos megbeszéléseket folytatott. A tanú által a rendőrségi meghallgatáson tett nyilatkozat alapján a Társasággal már a szerződéskötést megelőzően ő tartotta a kapcsolatot.
- [45] A bíróság álláspontja szerint önmagában az, hogy tanúl a felperes tanácsadói munkaviszonya tekintetében munkáltatói jogokat gyakorolt, önmagában nem bizonyítja azt az állítást, hogy a toborzásra vonatkozó szerződést az alperes kívánta a felperessel megkötni.
- [46] A felperes és tanú2 tanú előadása, valamint tanúl tanú nyilatkozata eltért abban a kérdésben, hogy a felperes milyen módon került a projektbe. A felperes és tanú2 állítása szerint egy rendezvényen való találkozásuk alkalmával egyeztettek, míg tanúl tanú szerint a felperes kereste meg azzal, hogy rendelkezik egy 800 fős adatbázissal, melyet ellenérték fejében átad az egyesületnek. Felperes a perben tagadta, hogy adatbázist árult volna.
- [47] A felperes a perben ellentmondásosan nyilatkozott arról, hogy a toborzási szerződést kivel egyeztette. A 3.M.70.089/2020/17. számú jegyzőkönyvben tett nyilatkozata szerint *„Az elnökkkel egyeztettem. A megállapodás toborzásra szólt. 7.500.- Ft/fő összeggel. Ezen a megbeszélésen ott volt tanúl és a feleségem is, később tanú2rel is egyeztettem. Szóban mondták, hogy nekem az egyesület fog kifizetni 7.500.- forintot fejenként.”* A felperes azt is állította a perben, hogy az elnökkkel nem folytatott egyeztetést: *„törvényes képviselő1rel egyáltalán nem tárgyaltam a toborzási szerződés feltételeiről.”* (8. számú jegyzőkönyv) Felperes előadta, hogy tanúl-val azelőtt nem beszélt a toborzási szerződésről, míg tanú2rel ezt ne egyeztette volna. *„Az nem vitatott, hogy az alperes keresett meg a toborzási tevékenységgel, mert nem haladt előre a toborzás”. „Amikor 90 személyt toboroztam, akkor tájékoztattam erről tanú2t, leadtam az ezzel kapcsolatos dokumentációkat, és rákérdeztem, hogy sor kerülhet-e a szerződéskötésre, és akkor mondta tanú2, hogy igen. tanúl tanú2től szerezhetett tudomást erről, és így került sor a szerződéskötésre. törvényes képviselő1rel csak a szerződéskötés után beszéltem erről a szerződésről. Én a tevékenységet az egyesületnek végeztem.”* (31. sz. tárgyalási jegyzőkönyv) A felperesnek a 48. számú jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozata értelmében: *„Én senkivel nem egyeztettem a szerződéskötést megelőzően, hogy milyen feltételekkel lehet ezt a szerződést megkötni. Én senkivel semmilyen feltételt nem egyeztettem. Tehát sem tanú2rel, sem a tanúl-val.”*
- [48] tanúl tanú - előadása szerint - tájékoztatta a felperest, hogy a toborzási tevékenységet kiszervezték, mert erre az alperesnek nincs költségvetése, és felajánlotta, hogy közvetít a Társaság és a felperes között. Ezt abból az okból tette, hogy ez a lehetőség jól jöhet a Társaságnak. Az ajánlatot közölte a Társasággal, akik azt elfogadták, és megküldték a

szerződés tervezetet. Állítása szerint az aláírás nélküli szerződést a felperes rendben találta, aláírta, és azt tanú1 visszaküldte aláírásra a Társaságnak. Egyébként a szerződés tartalmát nem ismeri. A felperes ezzel ellentétben azt állította, hogy a szerződés alá volt írva, és annak egy példányát az aláírást követően magával vitte.

- [49] törvényes képviselő1 rendőrségi meghallgatásán tett előadása szerint tanú2 kereste meg a felperest, ugyanis azt mondta, hogy rendelkezik egy adatbázissal, amely alapján rengeteg fiatal tud összeszedni. A szervezeti törvényes képviselő nyilatkozata abból a szempontból releváns, hogy volt tudomása az adatbázisról.
- [50] tanú2 tanú nyilatkozata is megerősítette azt a tényt, hogy külső vállalkozó vett részt a projektben, ugyanakkor a tanú előtt nem volt ismert a szerződés tartalma.
- [51] tanú5 rendőrségi meghallgatáson tett nyilatkozatából az állapítható meg, hogy a Társaság nevében és képviseletében nem ő járt el. Ez a tény azonban nem zárja ki, hogy a toborzási díjat a Társaság nevében eljáró személy ne fizethette volna meg a felperes részére. A vállalkozói díj megfizetésére vonatkozóan azonban nem merült fel adat a perben.
- [52] A felperes a megismételt eljárásban, a rendőrségen felvett jegyzőkönyvekből értesült arról, hogy a Társaság vezető tisztségviselője, tanú5 nem írhatta alá a szerződését, ez a tény a keresetlevél benyújtásakor még nem volt ismert, ezért a toborzási szerződés érvénytelenségére vonatkozó álláspontját a felperes ezt követően alapította arra, hogy a szerződés nem jöhetett létre, mert a cégjegyzés nem felel meg a jogszabályoknak.
- [53] A közvetlenség elve miatt perdöntő bizonyítékként nem szolgálhatott tanú3 írásban tett nyilatkozata, de előadása szerint a Társaság jelenlegi ügyvezetője előtt sem voltak ismertek a felperessel kötött szerződés részletei.
- [54] A szerződéskötés körülményei tekintetében a felperes és tanú4 tanú, valamint tanú1 tanú eltérően nyilatkozott. Felperes előadása alapján, amíg a felperes által kért javítást az alperes egyik munkatársa elvégezte, a felperes és tanú1 kimentek az irodából az utcára dohányozni, ahol megjelent és csatlakozott hozzájuk tanú4, aki azután jelen volt a javított szerződés aláírásakor. tanú4 tanú arról nyilatkozott, hogy az ő jelenlétében tanú1 azt mondta, hogy a szerződés csak formalitás, a pénzt a felperesnek fogják kifizetni. tanú1 viszont az alapeljárásban történt meghallgatásakor is úgy nyilatkozott, hogy tudomása szerint a felperessel ketten voltak. A megismételt eljárásban is azt állította, hogy nem ismeri tanú4t. A tanúk szembesítése eredménytelen volt. A felperes egyéb bizonyítási indítványt nem tett, a szerződésen javítást végző személy tanúként történő meghallgatására vonatkozó indítványát nem tartotta fenn. A fentiek alapján nem állapítható meg teljes bizonyossággal az, hogy a szerződés megkötésekor tanú4 is jelen volt-e, és tanú1 kijelentése elhangzott-e.
- [55] A felperes és tanú1 tanú nyilatkozata között eltérés volt abban is, hogy a szerződésen javítás történt-e. Felperes állítása szerint a javításra azért volt szükség, mert jelezte, hogy ő nem vállalkozó, nem tud számlát adni, ezért készpénzben kéri a vállalkozói díjat (48. sz. tárgyalási jegyzőkönyv). tanú1 tanú az alapeljárásban és a megismételt eljárásban is azt nyilatkozta, hogy javítás nem történt. Szintén nem volt megállapítható kétséget kizáróan a felperes és

tanú4, valamint tanú1 tanú nyilatkozata alapján - figyelemmel a szembesítés eredményére -, hogy a felperes elé tárt szerződésen szerepelt-e a Társaság képviselőjének az aláírása és bélyegző lenyomata. Felperes azonban sem a Társaság képviselőjének a hiányát, sem az aláírás körülményeit nem kifogásolta.

- [56] A toborzási szerződés megkötésének konkrét időpontját sem a felperes, sem a tanú nem tudta megjelölni.
- [57] A felperes a perben benyújtotta a tanú2rel és a törvényes képviselő1rel felvett telefonbeszélgetéseket. A tanú2rel és 2020. 07. 21. napján törvényes képviselő1rel rögzített telefonbeszélgetéseken nem esett szó toborzásról. A 2020. 08. 27. napján felvett beszélgetés során a felperes kérte, hogy a toborzási pénzének ne csak a felét, hanem az egészet fizessék ki. törvényes képviselő1 válasza az volt: „*Megoldjuk valahogy.*” A 2020. 09. 03. napján folytatott beszélgetés alkalmával a felperes azt kérte, hogy őt is fizessék ki maradéktalanul. „*Nem olyan óriási pénz a 120 emberre 15.000.- Ft.*” törvényes képviselő1 válaszában megerősítette, hogy „*Nem egy óriási összeg persze.*” Arra a kérdésre, hogy „*Na, az a toborzási pénz 1.800.000.- Ft, nem egy hatalmas pénz. Igaz?*” a válasza az volt, hogy „*Így van, így van.*” Mindezekre vonatkozóan felperes állítja, hogy az elnök pontosan tudta, hogy a kifizetést a felperes miért kéri.
- [58] A bíróság osztja azon felperesi álláspontot, hogy törvényes képviselő1 annak tudatában volt, hogy a felperest toborzási díj megilleti. A telefonbeszélgetések alapján azonban azt a következtetést lehetett levonni, hogy az elnök ígéreteket tett azért, hogy a kifizetések jelentős késése miatt az elégedetlenséget csökkentse. Konkrét kötelezettségvállalás az alperes részéről a díj megfizetésére nem hangzott el.
- [59] A beszélgetések felvételéhez az érintettek nem járultak hozzá. A bíróság a hangfelvételeket a Pp. 269. § (1) bekezdés b) pontja alapján jogsértőnek nyilvánította, ugyanakkor a 269. § (4) bekezdés e) pontja és a BDT.2009. 2126. III. pontja alapján kivételesen fgyelembbe vette.
- [60] tanú1 azt nyilatkozta, hogy olyan kijelentést nem tett, hogy a díjat az alperes fogja megfizetni. A tanú úgy nyilatkozott, hogy a szerződés nem lett végrehajtva, mert az adatbázist nem kapta meg a felperestől a Társaság.
- [61] A felperes tényállítása szerint a kapcsolatot kizárólag az alperessel tartotta, minden dokumentumot neki szolgáltatott. Az alapeljárásban benyújtotta a tanú2 részére 2019. 07. 08. napján megküldött e-mailt, mely szerint 90 főt meghaladó toborzás történt. A perben a felperes 2021. 06. 14. napján további 8 db e-mailt csatolt, melyek melléklete tartalmazta a csoportokba osztott, toborzott önkéntesek táblázatba foglalt adatait, a tanú2 által megküldött sablon alapján. Az e-mailek 2019. 08. 29. napjától 2019. 12. 22. napjáig terjedő időszakban lettek továbbítva az alperesnek. A bíróság a csatolt dokumentumokon szereplő dátumok alapján megállapította, hogy azok nem az e-mailek eredeti mellékletei, mert 2021. 06. 04. napján lettek kinyomtatva. A csatolmányok 129 nevet tartalmaznak. A perben a felperes állította, hogy 120 főt toborzott, azonban perbeli adat nem merült fel arra, hogy ezt a létszámot az alperes visszaigazolta volna. Az alperes a bíróság felhívására sem nyújtotta be a Társaságnak megküldött teljesítésigazolás és az átutalás dokumentumait. A bíróság

álláspontja szerint a felperes nem bizonyította kétséget kizáróan az általa toborzottak létszámát, bár az alperes azt nem vitatta.

- [62] A fentiek alapján a bíróság nem találta bizonyítottnak az alperes közreműködését a toborzási szerződés létrejöttében. Nem megalapozott azon felperesi állítás, hogy a felek között szóbeli szerződés jött létre, tekintve, hogy a toborzási tevékenységre elé tárt vállalkozói szerződést a felperes aláírta.
- [63] A bíróság ezt követően vizsgálta, hogy a felperes a toborzási tevékenységet hogyan látta el, annak körülményeit és jellegét abból a szempontból vizsgálta, hogy megállapíthatók-e a munkaviszony fennállásának feltételei, vagy meghatározó a polgári jogi elemek túlsúlya.
- [64] A munkaviszonynak a vállalkozási jogviszonytól való elhatárolásakor a munkaviszony elsődleges és másodlagos minősítő jegyei bírnak relevanciával. Az elsődleges minősítő jegyek jelentősége, hogy azok önmagukban is meghatározóak lehetnek a munkaviszony minősítése szempontjából, e jellemzők tehát más minősítő jegyek fennállása nélkül is alátámasztják a munkaviszony létét. A munkaviszony elsődleges minősítő jegyei közé tartoznak: a tevékenység jellegének megítélése, a munkakörként történő feladat meghatározása, a személyes munkavégzési kötelezettsége, a foglalkoztatási kötelezettség a munkáltató részéről, a munkavállaló részéről a rendelkezésre állás kötelezettsége, valamint az alá-fölé rendeltség fennállta. A másodlagos minősítő jegyek közül releváns az irányítás, utasítás és ellenőrzési jog fennállta, a munkaviszony időtartama, a munkaidő beosztása, a munkavégzés helye, a munka díjazása, a munkáltató munkaeszközeinek használata, a biztonságos, egészséget nem veszélyeztető munkavégzés feltételeinek biztosítása és az írásbeli szerződés léte.
- [65] *A kialakult bírói gyakorlat alapján a munkaviszonyra jellemző alá-fölérendeltség és függőség fennállása esetén a jogviszony nem minősíthető megbízási jogviszonynak, azt a szerződő felek akarata sem vonhatja ki a munkajog szabályai alól (EBH.2002.677.). A szerződési szabadság elve ugyanis a szerződés tartalmának meghatározására, nem pedig annak elnevezésére terjed ki. (BH.2003.432.)*
- [66] A fentiek alapján a munkaviszonynak a munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonytól való elhatárolása szempontjából a legfontosabb vizsgálandó körülmény a jogviszony önálló vagy önállótlan jellege.
- [67] A munkaviszony esetén a munkakörbe tartozó feladatok ellátása állandó és rendszeres, személyes munkavégzési kötelezettség jelenik meg, a munkavállaló köteles a munkaideje alatt rendelkezésre állni. A munkáltatót munkabér fizetési kötelezettség és gondossági kötelezettség is terheli, a munkavégzés költségeit a munkáltató viseli, a munkavégzés a munkáltató eszközeivel történik.
- [68] A perben nem volt vitatott, hogy felperes a feladatait személyesen látta el, de nem az alperes székhelyén, nem az alperes erőforrásainak felhasználásával, és nem napi rendszerességgel végezte, az idejével szabadon rendelkezett, kötött munkaidőbeosztása nem volt. A toborzási tevékenység nem kívánta meg a munkahelyen való személyes jelenlétet, és a folyamatos

rendelkezésre állást, a munkáltató részéről pedig a foglalkoztatási kötelezettséget. A felperesnek beszámolási kötelezettsége nem volt.

- [69] A felperes személyes előadásából megállapítható volt, hogy a toborzási tevékenység ellátása során nem volt olyan, utasítási joggal felruházott személy, aki a felperessel alá-fölérendeltségben lévő függőségi viszonyban állt volna. A felperes a toborzást önállóan, mindenféle utasítás nélkül végezte el. A felperes által tanú2nek és a projektben közreműködő személyeknek a toborzott személyek létszámáról küldött e-mailek és telefonos egyeztetés semmiképpen nem értelmezhető szigorú alá- és fölérendeltségi viszonyban megvalósuló, a munka részleteibe menő ellenőrzési jognak, főként, mert a munkáltatói jogkör gyakorlójával, és a szakmai vezetővel a tanácsadói munkaviszonya ellátása során egyébként is kapcsolatban állt.
- [70] A díjazás munkabér jellege azért nem volt megállapítható, mert a szerződés egyszeri, egyösszegű kifizetést határozott meg, melynek a megfizetését a felperes készpénzben kérte, míg a tanácsadói tevékenységéért járó munkabért átutalással kapta meg. A felperes sem a toborzási szerződés megkötésekor, sem a jogviszony fennállása alatt nem kifogásolta a díj megfizetésének módját, mely ugyancsak a polgári jogi jogviszonyt támasztja alá.
- [71] A Ptk. és Mt. összevetéséből megállapítható, hogy a vállalkozási szerződésnek is jellemzője az utasítási és a tájékoztatási kötelezettség. Ezen kötelezettségek fennállta önmagában, valamint a személyes munkavégzés munkajogi elemek hiányában munkaviszonyt nem keletkeztet.
- [72] A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményének ismeretében megállapíthatónak látta a polgári elemek túlsúlyát, így arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felek között nem jött létre munkaviszony.
- [73] A megállapodás színlelése csak akkor állapítható meg, ha a felek valódi akarata nem áll összhangban az általuk ténylegesen is kifejezésre juttatott nyilatkozataikkal. Ha a színlelt megállapodás más megállapodást leplez, akkor azt a leplezett megállapodás alapján kell megítélni. A Kúria több eseti döntésében kimondta, hogy a szerződés érvénytelensége/színleltisége a szerződés megkötésének időpontjában eldől. A színleltség akarathiba, ezért kizárólag a szerződő felek akarata releváns. A szerződési akarat, illetőleg a szerződés színleltisége tekintetében a szerződéskötés motivációja közömbös (Pfv. VI. 20.049/2020/10., Pfv. VI. 21.559/2019/6., BH2017. 149., BH2000. 457., BH2001. 29.).
- [74] *A színlelt szerződés tényállásának normatív elemei: az akarathiány, a tudatosság, a kétoldalúság a közösségvállalás szándékban és kinyilatkoztatás tartalmában és a látszatteremtés. A színlelt szerződés csak akkor állapítható meg, ha kétoldalú színlelésről van szó (BH1998.292.). A színlelt szerződés esetében mindkét fél tudatosan a valódi szándékától eltérő nyilatkozatot tesz, ahol a szerződő felek az egymás irányában tett valós nyilatkozatát, akaratát kölcsönösen ismerik. A kétoldalú akaratnyilvánítás akkor állapítható meg, ha a felek tudatosan, közös szándékkal a látszatszerződésben foglalt jogkövetkezményt valójában nem kívánják, a szerződés megkötésével mégis ennek látszatát keltik (XXV. Polgári Elvi Döntés 1/2014.PJE határozat, Mfv.X.10.194/2019/8., Mfv.I.10.373/2017/4., Mfv.I.10.229/2015/4.).*

- [75] A fentiek értelmében a megállapodás színleltségének megítélésekor annak van jogi jelentősége, hogy a felek tudata a szerződéskötéskor átfogta-e azt, hogy a szerződés jogot és kötelezettséget nem keletkeztet, ezáltal kétoldalú akarathibának kell meglennie. Az Mt. 27. § (2) bekezdése értelmében *a szerződés akkor színlelt, ha a szerződő felek külső harmadik személyek irányában azt a látszatot kívánják kelteni, hogy közöttük meghatározott tartalommal szerződés jött létre, ilyen szerződés azonban nincs, vagy a felek azt kölcsönösen palástolják.* [Kúria Mfv.10.440/2017/7.] A felperes a perben maga nyilatkozott úgy, hogy „amikor aláírtam a szerződést a céggel, akkor abban a hiszemben voltam, hogy a céggel kötöm meg” (13. sz. tárgyalási jegyzőkönyv).
- [76] A bíróság álláspontja szerint a felperes több magatartása utal arra, hogy a toborzási szerződést nem tekintette munkaszerződésnek: a rendkívüli felmondás és az elmaradt munkabér iránti keresete nem tartalmazta a toborzásért járó juttatást; a Társaságot a kereset benyújtását követően kereste meg; a vállalkozási szerződés aláírásakor jelezte, hogy ő nem vállalkozó, tehát tisztában volt azzal, hogy milyen szerződést ír alá és vállalkozói díjban fog részesülni, amelynek a készpénzben történő megfizetését kérte, tudva, hogy a munkabért átutalással kapná meg; a szerződéskötés körülményeit nem kifogásolta; a felperes az alperesnek 2020. 10. 04. napján írt levelében külön kéri a munkabér és a szabadság megfizetését, és toborzási díjat nem említ. A felperes perben tett nyilatkozata értelmében „a szeptember 3-i telefonbeszélgetés során – amelyet törvényes képviselőmmel folytattam – jöttem rá, hogy a munkabért és ezt a pénzt sem fogom megkapni.”; „ebben a szerződésben, mint vállalkozó voltam jelen” (13. sz. tárgyalási jegyzőkönyv). A bíróság kiemeli, hogy a felperes a megismételt eljárásban előadta, hogy „Egyértelműen kijelentem, hogy nem irányult munkaviszonyra a közöttünk létrejött szerződés.” (8. számú jegyzőkönyv), majd a perben megváltoztatta álláspontját, és azt nyilatkozta, hogy „én úgy gondoltam a szerződéskötéskor, hogy ezt a feladatot munkavállalóként fogom teljesíteni” (48. számú tárgyalási jegyzőkönyv). A fentiek alapján a bíróság ezen kijelentést nem találta megalapozottnak.
- [77] A perben nem merült fel bizonyíték arra vonatkozóan, hogy az alperes szándéka munkaviszony létesítésére irányult volna, figyelembe véve azt is, hogy a felperessel a tanácsadói munkakör tekintetében már munkaviszonyban állt, és a toborzási tevékenységre vállalkozóval kötött szerződést. A perben nem bírt relevanciával annak vizsgálata, hogy az alperes a támogatásból toborzásra teljesíthetett-e, illetve teljesített-e kifizetést a Társaságnak.
- [78] Mindezek alapján a bíróság nem tudta kétséget kizáróan megállapítani a szerződés aláírásának körülményeiről a felperes által előadott tények valóságát, hogy a szerződés megkötése során konkrétan az alperessel állapodott meg, a szerződés munkaszerződést leplezett, mely alapján a felek munkaviszony alapján járó juttatásról állapodtak meg, és az alperes vállalta annak megfizetését. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján színlelt szerződés nem állapítható meg, mindezek alapján a felperes toborzási díjra vonatkozó igénye alperestől megalapozatlan.
- [79] Az alperes a perben nem vitatta, hogy a felperes 120 fő toborzását elvégezte, és a toborzási szerződés alapján 15.000.- Ft/fő, azaz 1.800.000.- Ft illeti meg. Az összecszerűség tekintetében bizonyítás lefolytatása nem volt indokolt.

- [80] Mindezek figyelembevételével a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.
- [81] A bíróság mellőzte az aláírási címpéldányának benyújtására vonatkozó felperesi bizonyítási indítványt (28. tárgyalási jegyzőkönyv), tekintettel arra, hogy a perben bizonyító erővel nem bírt. Mellőzte a tanú2rel jogosulatlanul rögzített telefonbeszélgetés tartalmát is, tekintve, hogy a beszélgetés a toborzási tevékenységet nem érintette.
- [82] A bíróság a pertárgy értékét a Pp. 512. § (2) bekezdése alapján 3.348.000.- Ft összegben határozta meg. Felperes 4,46%-ban, alperes 95,54%-ban lett pernyertes. A költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja alapján feljegyzett, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti 200.880.- Ft kereseti illeték alapján megállapított 8.960.- Ft kereseti illetéket az alperes köteles megfizetni, a felperest terhelő 191.920.- Ft kereseti illetéket - figyelemmel a felperes munkavállalói költségkedvezményére - az állam viseli. A bíróság az ügyvédi munkadíjat a benyújtott megbízási szerződés és számlák, valamint az előterjesztett utazási költségtérítés figyelembevételével, az ügyben ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységre tekintettel 475.350.- Ft-ban állapította meg.
- [83] A bíróság tájékoztatja az alperest, hogy az illeték megfizetésére az Itv. 78. § (4) bekezdésében előírt 60 napos határidő a határozat jogerőre emelkedése napjától kezdődik [Pp. 358. § (3)-(6) bekezdés]. Az illetéknek a Nemzeti Adó-és Vámhivatal részére történő megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a Balassagyarmati Törvényszéket, mint az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot (3.M.70.040/2022/51), valamint a fizetésre kötelezett adóazonosítási számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].
- [84] A fellebbezés lehetőségét a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontja és a (6) bekezdés biztosítja. A fellebbezés előterjesztésével kapcsolatos tájékoztatás a Pp. 376. § (1)-(2) bekezdésein alapul.

Balassagyarmat, 2023. április 26.

Dr. Kerekes Andrea s.k.

bíró

az aláírásukban akadályozott ülnökök helyett is

Konopás Istvánné s.k.

ülnök

Sánta Zoltán s.k.

ülnök